



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 985 din 18 .12.2019

Dosar nr.: 229/2018

Petiția nr.: 1815/30.03.2018

Petent:

Reclamată: Primăria Râsuceni

Obiect: posibilă fapta de victimizare prin neplata drepturilor salariale ale petentului în calitate de asistent personal al unei persoane încadrate în grad de handicap conform legislației aplicabile în domeniu și prin manifestarea abuzului de putere ca urmare a refuzului efectuării plății cuvenite în mod legal și obținută în baza unei sentințe judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Primăria Râsuceni prin reprezentant legal – Comuna Râsuceni
Județul Giurgiu, Cod Postal : 087190

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Neplata drepturilor salariale ale petentului în calitate de asistent personal al unei persoane încadrate în grad de handicap conform legislației aplicabile în domeniu și prin manifestarea abuzului de putere ca urmare a refuzului efectuării plății cuvenite în mod legal și obținută în baza unei sentințe judecătorești

III. Procedura de citare

4.În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1812/25.04.2018 și 2408/25.04.2018, a citat părțile pentru data 21.05.2019.

5.Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6.Petentul, persoană angajată de partea reclamată pe perioadă determinată, respectiv pe perioada 01.05.2017-10.04.2019 , se consideră victimizat atât prin neplata drepturilor salariale în calitatea acestuia de asistent personal al unei persoane încadrate în grad de handicap conform legislației aplicabile în domeniu, cât și prin manifestarea abuzului de putere prin refuzul plății convenite în mod legal

7. De asemenea, petentul reclamă și neplata salariului legal pe card și a gradației de vechime. Față de aceste aspecte reclamate, petentul susține că a făcut numeroase solicitări

8.Pe motiv nu i s-au achitat aceste drepturi si pentru ca i-a incetat contractul de muncă, acesta a formulat acțiune în instanța, constituindu-se dosarul nr. 1936/87/2017 aflat pe rolul Tribunalului Teleorman. Acest dosar a fost solutionat prin hotararea nr. 152/19.02.2018, hotarare care a ramas definitiva prin neapelare.

9.Petentul depune la CNCD adresa nr. 2985/17.05.2019 în care are aceleasi sustineri si la care anexeaza o serie de documente pe care isi probeaza sustinerile, respectiv: contractul sau individual de muncă, solicitări adresate reprezentantului legal al primarului și răspunsurile aferente acestora, Seninta civila nr. 152/15.02.2018, o serie de solictari scrise ale petentului adresate ITM.

Susținerile reclamatei

10.Reclamata nu a transmis niciun punct de vedere cu privire la petiția nr. 1815/30.03.2018, ci doar solicitarea nr. 3235/29.05.2018 pentru un nou termen de audiere.

V. Motivele de fapt și de drept

11. **În fapt**, Colegiul director urmează a se pronunța asupra celor două aspecte sesizate respectiv asupra neplății drepturilor salariale ale petentului în calitatea sa de asistent personal al unei persoane încadrate în grad de handicap și prin manifestarea abuzului de putere ca urmare a refuzului efectuării plății convenite în mod legal, plată ce trebuia onorată în baza Sentinței civile nr. 152/2018 a Tribunalului Teleorman.

12. **În drept**, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

13. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

14. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*, Colegiul director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

15. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea

efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

16. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

17. Din cuprinsul petiției cu privire la neplata drepturilor salariale ale petentului în calitate de asistent personal al unei persoane încadrate în grad de handicap nu a reieșit existența vreunui criteriu de discriminare și nici petentul nu l-a evidențiat ca atare prin probele depuse la dosar și nici prin sustinerile sale. Față de acest prim aspect, Colegiul director a reținut că nu a fost reliefat niciodată vreun criteriu. Din analiza obiectului petiției, raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând un criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul nediscriminării. Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

18. Cu privire la cel de al doilea aspect invocat de petent, respectiv abuzul de putere privind refuzul plății convenite în mod legal în baza Sentința civila nr. 152/2018 a Tribunalului Teleorman, Colegiul director va analiza în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

19. Având în vedere că domeniul discriminării și competența Consiliului nu are competența analizării și soluționării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării având aria de competență bine delimitată de prevederile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Astfel, cu privire la abuzul savarsit de partea reclamata pentru neplata drepturilor salariale stabilit prin Sentința civila nr. 152/2018 a Tribunalului Teleorman - Colegiul director reține că prevederi OG nr. 137/2000 sunt neincidente în speță. De asemenea, Colegiul menționează faptul că pentru punerea în executare a unei hotărâri sau sentințe ale instanțe judecătorești definitive deplină competență

revine executorului judecătoresc, conform dispozițiilor art. 652 și următoarele din Noul Cod de Procedura Civilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării (lipsa criteriului), astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată.
2. Aspectul privind abuzul de putere invocat de petent privind refuzul plății convenite în mod legal în baza Sentința civilă nr. 152/2018 a Tribunalului Teleorman nu intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.
3. Câte o copie a prezentei hotărâri se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu e cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Data redactării: 10.01.2020

Motivat și redactat: CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.